

לחזור לחסד ולמסורה
לחזור לחסד ולמסורה
לחזור לחסד ולמסורה

להתהלך

גליון א' | פרשת דברים | אב תשפ"ה

"יו"ל: ארגון 'תמימי דרך' - לעידוד הליכה עם התורה הזמנית, בנשיאות הרה"ח ר' בנימין ויצהנדלר שליט"א

תוכן הגליון:

פנימיות
2 התורה

משיב
3 טעם

סיפור
5 וספר

תמונת הוד
6 מלימוד ומעמדי
התחדשות בקרב
אנשי שלומינו

בפתח הגליון

חסדיו יתברך, זכינו ואנו לאחר שנה שלימה, שבה התחדשו המוני אנשי בהתחדשות עצומה בלימוד התורה הזמנית ע"פ הסדר שע"י ארגון 'תמימי דרך'. בכל מקום ומקום ניתן לראות ולשמע איך לומדים והולכים, ובעיקר חיים את התורות של הרבי, הן בכוללים והן בחבורות, בנוסף לרבים הלומדים לבדם את התורה.

ארגון 'תמימי דרך' שם לו למטרה להנגיש ככל האפשר את ההליכה עם התורה שיהיה "שווה לכל נפש", כאשר מושקעים בכך סכומי עתק ע"י הרה"ח ר' בנימין ויצהנדלר שליט"א, הן בלימוד הבקיות בדמות שיעורים נפלאים ומאירים מאת חשובי אנשי שלומינו העולים כמעט מידי יום בקווים הברסלבאיים, והן בלימוד העיון ע"י הוצאת הקונטרסים הנפלאים 'אשכילה בדרך תמים', ותמיכה בהוצאת קונטרסים רבים הסוככים סביב התורה כדוגמת 'גליון מעיינים' 'פניני נצח' 'עיינות ותהומות' ועוד, והן בחיזוק החבורות והכוללים בכל אתר ואתר.

עם זאת, עלינו להדגיש, את המובן והברור מאליו, שהמטרה העיקרית של ארגון 'תמימי דרך' ההולך ומאיר לפני המחנה את הדרך להלך בתורתו של רבינו הקדוש, היא להאיר את דיבורי התורה של הרבי, לעובדא ולמעשה, לעשות מתורות תפילות, ולחפש אחר פני הצדיק בתורתו. כי הגם שעצם הלימוד אין ערוך אליו, ובפרט לימוד העיון, אך כבר לימדנו זקן דקדושה, שהעיקר הוא לעובדא ולמעשה, כדי שייבקעו גידי קשיות ליבנו, וכמאמר מוהרנ"ת בהקדמה לליקוטי מוהר"ן, וז"ל: "כאשר שמענו מפיו הקדוש ז"ל. שאמר שמי שיתכלל בספר הזה בעין האמת. בודאי יהיו נפתחין אצלו כל גידי קשיות לבבו. ויהיה נעשה בעל תשובה גמור". ודייקא באופן הזה של לימוד התורות יחד עם החיפוש העמוק, יתנוצץ אור הגאולה המסתתר בספריו הקדושים, וישפיע את התיקונים הנצרכים בכל העולמות.

ודייקא על החלק הזה 'עולם העשיה', אליו נכסף

רבינו הקדוש להמשיך אותנו כל כך, מתגברים המגיעות הגדולות ביותר, והבע"ד מחדיר בלב מחשבות און וחלישות דעת שלילך ולחיות למעשה עם התורות של רבינו הקדוש, שייכים רק לשרפי מעלה, כדוגמת רבי שמואל הורביץ וחבריו. ובכך משכיח מאיתנו את דבריו הברורים של הרבי, שאמר שכל תורה ושיחה שלו, שייכת ומיועדת לכל אחד ואחד בכל זמן וזמן ובכל מקום ומקום.

לצורך כך, אנו באים בגליון 'להתהלך', לנסות ולהאיר את העצות של הרבי, להוריד אותם במעט להבנת שכלנו, לחוש ולהרגיש כפי יכולתנו, כיצד הדברים מתחברים גם אצלנו, לחיי היומיום, במקום הנמוך בו אנו נמצאים.

אכן גליון אחד אינו יכול להקיף את התורה הקדושה של הרבי, שהרי כדי לכתוב על תורת אחת בליקוטי מוהר"ן, לא יספיקו הזמן והעט והמכתב, וכפי שפלט קולמוסו של מוהרנ"ת מעוצם תבערת ליבו; "לא יספיקו אלפי אלפים ורבי רבבות יריעות לבאר ולגמור מה שיש לדבר בזאת שהתחלתי לכתוב בה פי לגדולתו אין חקר" (על"ת מכתב יא), אך בכל זאת, "לא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין ליבטל ממנה", על כן באנו במאמרים נפלאים אלו המוגשים לפניכם, לפתוח לאלפי הלומדים, פתח כחודו של מחט, מעין דמעין מההארה ועצות עמוקות ויקרות המסתתרות בכל תורה ותורה, ואנו תפילה ותקווה לבורא כל העולמים שאכן גליון זה וכל פעולותינו יהיו לרצון לפניו, ויפתח לפני הקוראים את האורות הנפלאות שיש בכל תורה.

ומכאן תצא קריאתנו לכל הלומדים וההולכים בתורה הזמנית של הרבי; חזקו ואמצו! המשיכו להלך עם התורה, חפשו אחר העצות הטמונים בה למעשה בכל פרט ופרט. בקשו אחר פני אור רבינו הקדוש הטמון בספריו. שפכו שיח ובקשה לפני יתברך. כי "לא בשמים היא ולא מעבר לים היא", אלא "בפיך ובלבבך לעשותו". סמכו על כוחו של זקן דקדושה, אשר מאיר לפנינו את הדרך עדי בא ינון בב".א.

פנימייה התורה

חיפוש פני
הצדיק באור
תורתו

מחפשות והמכורה המופלאות לפלאות העליה

ב"כתר" דקדושה, "חידה דיחידה", רק הוא יכול לבטל לגמרי את עצם הרע, ה"כתר" דסט"א תכלית הטומאה

ומכאן מתבאר שבח' הצדיק - 'מה שהיה' - שעדיין לא בא בשער הנון דקדושה, ועדיין לא השיגו בחייו את השגת דרכי המשפט בשלימות שהוא צדיק ורע לו וכו', עדיין לא היה בכוח לבטל ולתקן את שער הנון דטומאה, על כן אם היה ישראל מתממהים במצרים ויורדים לשער הנון דטומאה לא היה בכוחו לגאול אותם משם, אולם כשעלה ונתעלה - הוא שיהיה - לעלות ולהשיג את שער הנון דקדושה - השגת דרכי המשפט בשלימות שהוא צדיק ורע לו וכו', ששם שהוא "תכלית הידיעה שלא נדע" "איך וויס גאר נישט", תמימות ופשיטות להשליך גם חכמות גמורות בשביל עבודתו יתברך שהן הן סתרי תורה (כמובא בסוף התורה), אזי אז יש בכוחו לבטל ולתקן את שער הנון דטומאה, קליפת עמלק, שהיא גם כן זה לעומת זה היפך המוחין והידיעה, תכלית הסכלות והשכחה, כי בכוח סילוק וביטול מוחו ובשכחתו שבתכלית הקדושה, הוא מבטל ומתקן את סילוק וביטול המוח והשכחה שבתכלית הטומאה דסט"א.

ובכוח הצדיק העליון - איש התבונות, שעולה למקום למעלה מתבונות המוחין, מאיר לנו משגב השגתו גם את השגת שער הנון דקדושה - דרכי המשפט בשלימות, שהוא סילוק המוח והדעת "שנזקקין שפך פנים שזוכים לאיזה חכמה והפירה בו יתברך להשתדל לעשות עבודות ומעשים טובים ביותר ומשליכין כל החכמות ועושים עבודות בפשיטות גמור, בזה מכניעין טפת עשו וישמעאל ואין להם כח לבלבל את האדם בחכמות של שטות להטותו מדרכי ה' יתברך, מאחר שאינו סומך על חכמתו כלל, אדרבה, כל מה שנתחפס יותר הוא משליך החכמות יותר וסומך רק על אמונה לבד ועושה מעשים טובים בפשיטות בתמימות" (שם)

וכשם שעצם השגת הנון דקדושה של הצדיק היא דייקא שהוא מסלק את מוחו ודעתו, בבחי' 'הסתלקות משה', שרק כשהוא זורק ומשליך את כל מוחו לגמרי בביטול גמור להשי"ת רק אז הוא נכלל בשער הנון דקדושה ומשיג מה שלא השיג משה בחייו, כך הוא עוסק בעוצם רחמנותו עם כל הגרועים שבגרועים שבעולם, שהם זה לעומת זה ג' כ' רחוקים ומסולקים מבחי' קדושת משה, ונפלו בעוונותיהם ל'רוח בהמיות', וכבהמות נדמו רח"ל - היפך קדושה מוח בחי' משה, והצדיק שעוסק בתיקונם מאיר עליהם בעוצם כוחו את האור הנפלא והנורא של בחי' 'הסתלקות משה' שבתכלית הקדושה, שהוא התמימות ופשיטות שמעל המוחין דקדושה

- הצדיק מבטל את הטומאה הידועה הנמשכת מקליפת עמלק, בתכלית השלימות.

ובביאור הענין מדוע אין בכוח הצדיק - במוח הקדוש והטהור בתכלית - לבטל את קליפת עמלק כשם שזכה לבטל את כל שאר קליפות הטמאות, ורק ע"י שהוא משליך ומסלק את כל מוח לגמרי ועושה מעשה עבד, נכנעת ונתבטלת קליפה עמלק טמאה זו?

ונראה מבואר כפי מה שעולה מצירופי התורה שכל זמן שהסט"א מתגברת רק במ"ט שערי טומאה שהם קלי' עשוי [הגאווה] וקלי' ישמעאל [התאוה הידועה] לבד, אזי באמת יש בכוח הצדיק בקדושת מוחו לנצח במלחמה זו ולהאביד טומאות אלו מהעולם, ולכן בגאולה ראשונה בחודש ניסן אז עדיין היה בכוח הצדיק לגאלינו, אבל באחרית הימים שהתחברו עשוי וישמעאל כאחד שהוא קליפת עמלק שהוא שער הנון דטומאה, ה"כתר" דסט"א - אזי התיקון לזה הוא תיקון המשפט שהצדיק צריך לסלק ולהשליך את כל מוחו לגמרי, בבחי' "כתר" דקדושה שהוא מרוקן לגמרי מכל המוחין אפילו הקדושים ביותר, ורק אז הוא זוכה לבטל לגמרי את ה"כתר" דסט"א (כמובא בליקוטי הלכות כמ"פ וראה לדוגמא הלכות גביית חוב ג', וכעין זה בהלכות ר"ח ו' על התורה).

שכן קליפת עמלק אינה כשאר הקליפות שאחיותם הוא באחד המידות או המחשבות [המוחין והתפילין] הרעות, שאת כל אלו יכול הצדיק לתקן בכוח מידותיו [גאווה דקדושה], ומוחו הקדוש [תפילין קדושים] קליפת עמלק הן ה"כתר" דסט"א - כלליות הרע - היא למעלה מכל המוחין דסט"א, שהוא הרשע המכתי"ר [לשון כתר] את הצדיק (ביאה"ל), כי "עקר פגם טפת עשו וישמעאל בחינת פגם עץ הדעת היא בחינת רבוי החכמות מה שרוצין להטות אחר חכמתו ודעתו כמו אמן דעלמא שהם עשו וישמעאל שהולכים אחר חכמתן ודעתם המשבשת. והם חקמים בעיניהם, ומחמת זה סרו מאחרי ה' יתברך" (הלכות יו"פ ב), וזה עצם הרגשת הישות של אדם, שאף שזוכה למוחין ותפילין קדושים עדיין רוצים להתאחז בגאווה בדקות, ולכן כל עוד שלא זכה לעלות בקדושה למעלה מכל המוחין, שהוא "התמימות ופשיטות שמעל המוחין" ששם מתבטלת הישות והבחירה לגמרי, ושם הוא תכלית הביטול להשי"ת, עדיין אינו יכול לבטל את קליפת עמלק שהיא למעלה מכל המוחין דסט"א, שער הנון של סט"א - כלליות הסט"א, ורק הצדיק שהוא זורק ומשליך את כל מוחו ועצמותו לגמרי והוא בטל ומבוטל להשי"ת בתכלית הביטול שע"י הוא נכלל בשער הנון של הקדושה,

ודעת זאת בכל הארץ אשר בכל תורה ומאמר מבואר - בפירוש או ברמז - מהענין של 'מה שהיה ה'וא שיהיה (ר"ת משה כידוע), והוא שכל התיקונים שהחלו לגלות ולעסוק הצדיקים יחידי הדורות החל ממשה רבינו ע"ה - מה שהיה - לתקן. הרי שרבינו הקדוש - הוא שיהיה - גומר אותם בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו. וכך בכל תורה ומאמר מבואר בפנים אחרים מהי אותה הבחינה עליונה, והשגת תורה דעתיקא סתימאה לה זכה רבינו הקדוש, שבאמצעותה הוא משלים וגומר בתכלית, את כל מה שהחלו הצדיקים יחידי הדורות שהיו מעולם.

בתורה הזמנית - תורה ה' ח"ב תקעו אמונה, באים הדברים במפורש, שם מדבר על ענין הצדיק "משה היה רועה" שמעלה ומתקן את כל פגמי וקלקולי הדור ועושה מהם בחי' 'תפילין' 'מוחין' 'פיתוחי חותם קודש לה', ואחרי שזכה לתיקון המוחין בשלימות אף זכה ל'צמצום המוחין' בחי' שד - וכו'.

ובהמשך התורה מבואר עוד מענין ה'שמחה ו'התחדשות הרצון' שנעשה בחודש ניסן שאז יצאנו ממצרים בכוחו של משה רבינו שזכה לכל הבחינות הנוראות הנ"ל, עד ש"בניסן היה ראוי שיתבטל הטומאה לגמרי", וממילא היינו זוכים לצאת בשלימות מהגלות שבה בעטיה של טומאה זו כמוב"פ, ולזכות לגאולה שלימה'.

ועתה נשאלת השאלה מדוע א"כ לא זכינו לגאולה בחודש ניסן "וכי הדרגין לבתר תריסר ירחי שתא כשחזרנו ובאנו לחודש ניסן" עדיין לא נתבטל הטומאה אז לגמרי, והגאולה לא באה בניסן?

על כך מגלה רבינו הקדוש דבר נורא ש"ש הטומאה באה מבחינת אחרת" על ידי "דיינים שאינם כשרים" דהיינו "קלקול המשפט", שזה בחי' קליפת עמלק שהוא מכתיר את המוח "כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעוקל", ומקליפה טומאה זו שוב באה ונמשכת הטומאה מחדש.

ותיקון המשפט כפי מה שיוצא מסוף התורה הוא ע"י שהצדיק לוקח את מוחו - המוח של משה, מוח הקדוש בתכלית הקדושה וטהרה - והוא משליך מוח זה ועובד את ה' בתמימות ובפשיטות, והוא עושה אפילו מה שעבד פשוט לא עושה, שבאהבתו הגדולה להשי"ת הוא משליך ומגלגל את עצמו לרפש ולטיט בשביל לעשות רצונו, ע"י השי"ת חומל עליו "כאשר יחמול איש על בנו העובד אותו", ומגלה לו אפילו מה שמושה רבינו לא השיג בחייו - וכפי מה שעולה מהתורה

דיבורים נלהבים מאת הרה"ח ר' חיים בנימין וורטהיימר זצ"ל

משיבי טעם

פיתוחי חזת"ם

חזת"ם אותיות חזמ"ת

רביה"ק מלמדנו כאן בתורה, שיש חותם של הסט"א הנקרא "החתים בשר מזובו", כי כשאדם נופל לאהבות נפולות והרהורים רעים הוא נמצא בחותם, היצר סוגר אותו בחומה שלא יוכל לצאת משם, הוא נעול בחותם. החותם הזה של הסט"א, כשנופלים לחותם הזה לא מוצאים דרך לצאת משם.. מלחמה כבידה וקשה נצרכת כדי להשתחרר מכבלי יצרים קשים אלו.

מוהרנ"ת מביא בליקו"ה (עירובי תחומין ד, כב) שחותם הוא אותיות חזמ"ת, חותם הוא ענין של חומה שסוגר על הנמצא בהם שלא יוכל לצאת ועל אלו שבחוץ שלא יוכלו להיכנס. כי החותם של הסט"א הוא חומה בפני האדם שלא יכול לצאת משם, וכן להיפך החותם של הקדושה הוא חומה שמגין בפני כוחות הטומאה שלא יוכלו להתקרב לחומות הקדושה.

מגיני ארץ

"כי יש מגיני ארץ", נמצאים בעולם הצדיק הגדול ותלמידיו, רבי נתן ורבי נפתלי, שהם המגיני ארץ. "זי שלאגן זיך מיט די טרייפנע מחשבות", הם נלחמים במחשבות הטמאות האלו, הם מכניסים התחזקות בעולם, הם מכניסים חיות בכל אחד ואחד שיהיה לו את הכוח להילחם עם המחשבות האלו של "החתים בשרו מזובו".

רבי נתן כותב לבנו במכתב (על"ת שני"ב): "כִּי הָעֵסֶק שֶׁל זֶה הָאָדָם הָעֹלֹב בְּזֶה הָעוֹלָם עֹמֵק מְאֹד מְאֹד, עֹמֵק עֹמֵק מִי יִמָּצְאוּ. 'אדם עלוב' הנמצא ב'עולם עלוב'. לפעמים כאן בזה העולם מגיע איש יהודי 'נפש יקרה' למצב כה עלוב. במקום 'שימני כחותם על ליבך', תחת אשר יהיה חקוק 'בתפילין דמארי עלמא', הוא נמצא במצב של 'החתים בשרו מזובו' - במחשבות והרהורים מלוכלכים כאלו, עמוק עמוק בחותם של הסטרא אחרא, נכתם ומלוכלך בפגמים נוראים רח"ל...

במצבים כאלו מגיע מוהרנ"ת התלמיד הגדול אשר לעת כזאת הגיע למלכות, ומכניס בנו חיות והתחזקות בשבעה משיבי טעם, מפיה כוחות ורוח חיים להמשיך במלחמה ולא להיכנע, לא להרפות, להמשיך להילחם במחשבות הטמאות, ובשום מצב לא להתיימש.

אכן על פניו כל עסק הזה נראה עלוב מאוד, האדם נמצא בבירא עמיקתא - אך התלמיד הגדול מכניס אור ב'נפולים משבעים פנים' להחיותם ולחזקם: "אֵךְ תִּזְק וְתִזְק בְּנֵי חֲבִיבִי לְקִים זֹאת יוֹתֵר וְיוֹתֵר. גַּם לְשִׁמּוֹן בְּמַעַט דְּמַעַט שְׂאֵתָה מְקִים מְנָה. כִּי בְּזֹאת הַמַּעַט שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּזֶה לְעֶצֶר וְלִתְפֹס מִחֲשַׁבְתּוֹ, בְּזֶה אֵתָה נִקְלָל בְּהַמְגִי אֶרֶץ שְׁמַעְלִין וְכו' לְבָחִינָת פִּתּוּחֵי חוֹתֶם בְּחִינַת תְּפִלִּין.

התנוצצות ותיקון המוחין

רביה"ק אומר שיש הצמצום וגבולי המוח וכו', שהם כמחיצה פרוסה בפני התאוה.

אבל איך בונה האדם את הצמצומים וגבולי המוח האלו, איך מקימים את החומה הנפולה והפרוצה לכל עובר - מגלה לנו כאן רביה"ק

סתר נפלאות שדווקא כשמגיע האדם לעת מלחמה, כשהיצרים האלו מתעוררים בו ורצים להכשילו, אבל הוא בשלו ממשיך להילחם ולהתגבר על המחשבות האלו בכל כוחותיו ולא מתייאש. על ידי זה נהפך החותם דסט"א לחותם הקדושה, מ"החתים בשרו מזובו", ממצב עלוב ונמוך כזה נעשה "חותם וחומה דקדושה"; מחיצות המוחין חזקים אשר אף רוח שטות לא תוכל להזיזם. ולא זו בלבד, אלא שמקבל "התנוצצות המוחין" כאלו, "חותם של תפילין".

ונקרב קצת אל השכל ענין זה של תיקון המוחין, רביה"ק אומר כאן בתורה שיש לכל אחד "שמנונית הגוף", לכל אחד יש לחלוחית בגוף, שנקראים "שמנים", והשמנים והחלבים האלו גורמים כל הרהורים והתאוות. אבל כשבן אדם מתגבר על השמנים החומריים האלו ולא נותן להם ללכת לאיבוד ולבטלה רח"ל, והוא מתחזק במלחמת הקדושה ואף בשעת נסיון כהשמנים האלו בוערים ויוקדים בו בתוקף רב הוא לא מתבלבל, אלא מסיח דעתו בכל כוחו ואינו נותן להם להתגבר עליו, או אז עולים השמנים האלו אל המוח ומזה נעשה 'נר', 'נר ה' נשמת אדם'. כי המוח הוא כמו פתילה הניזונית מהשמן ועי"ז דולקת ומאירה, כן הוא המוח שדולק ומאיר ע"י השמנים האלו. ולכן כשהאדם לא נותן לשמנים האלו ללכת לאיבוד, אזי השמנים האלו עולים אל המוח, והם מחיים ומזינים אותו עד ש'השלהבת עולה מאליה'! המוח מתחיל להאיר, 'נר ה' נשמת אדם'; ס'איז ליכטיג! זהו קצת ממה שרביה"ק מדבר כאן על "התנוצצות המוחין".

"חותם התפילין" נעשה בכל פעם שאתה מתגבר!

והתנוצצות המוחין הזאת מקבל האדם בכל פעם כשהוא נמצא במלחמה הזאת והוא מתגבר על ה"החתים בשרו מזובו", נעשה מזה תיקון המוח. הוא מקבל מוחין חדשים, השמן והדעת דקדושה מאיר ומתנוצץ בו, ויש לו את כוח החרב והגאוה דקדושה לעמוד איתן מול כל הפיתויים והתאוות של האהבות הנפולות.

ודבר זה צריך האדם לדעת לבל יהיה לו חלישות הדעת מזה שמגברים ובאים עליו הרהורים העלובים והנמוכים האלו בכל פעם מחדש, כי דווקא עי"ז בונה את המוחין שלו ומקיף אותם במחיצות חזקים. כך שבכל מלחמה כזאת האדם מתעלה ומגיע לדרגה יותר גדולה של "פיתוחי חותם" עד שמוחו יתנוצץ בתכלית הפאר, "תפילין הקדושים".

וכל זה מכניסים ומאירים בנו הצדיק הגדול ותלמידיו "מגיני הארץ" ונותנים לנו כוח ועוז בשבעה משיבי טעם ללחום את מלחמת עמלק זו, כדי שנוכל להיות מוקפים ב'חומת אש'. אשר הוא אשר דבר ה' ביד הנביא ישעיה: "וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ" - השי"ת אומר לנו ברוב רחמיו, אני אקיף אתכם בחומת אש, אני אגן אליכם "מיט א פלאם פייערדיגע אהבה", באש שלהבת אהבתי, אני אגין עליכם בקדושתי ואהיה לכם למגן ומחסה מול כל הטומאות הנוראות - רק אל תניחו את חרב המלחמה, אל תכנעו, כל עוד רוח בכם תלחמו!

(ערוך ומעובד עפ"י הדיבורים במשתה היין פורים תשפ"ד)

סיפור

והשמחה כבר הרבה זמן לא ביקרה בין חדרי ליבו הכאוב.

המצב באמת נואש.

זה בא לידי ביטוי גם בביקורים של החברים והמשפחה. מיום ליום הרגיש ר' יעקב יותר ויותר שכבר אין לו כח, אין לו כח לשמוע דברי חיזוק. די, כבר קשה להאמין שגם זה לטובה, שעוד יכול להיות טוב יותר...

חבריו שחשו היטב בשדר הזה, הרגישו לא בנוח לצידי. 'אולי באמת אנחנו לא מספיק ראויים לחזק אותו' הרהרו לעצמם בדומיה כשעזבו את חדרו, 'בסוף הרי לא עברנו את מה שהוא עובר'.

לילה אחד מתעורר ר' יעקב משינה טרופה, כולו כואב ודואב וליבו שסוע לגורים. באותה שעה הדבר היחיד שמילא כל ישותו היה היאוש, יאוש מיואש היטב כמוהו לא חש מימיו.

ר' יעקב גרר את רגליו אל החלון, מבטו החלול נישא אל עבר השמיים השחורים זרועים בהמוני כוכבים. השמים היו חשוכים, אפילו אורו של הירח לא נראה באופק.

משהו הפריע לו פתאום.

גוש מלבני היה מונח על מסגרת החלון, ממש היכן שידיו היו מונחות.

הוא הרים אותו והתאמץ לקרוא.

זה היה ספר, ליקוטי מוהר"ן שמו.

ליקוטי מוהר"ן... ליקוטי מוהר"ן... ניסה ר' יעקב להיזכר. משהו דגדג בקצה מוחו.

לפתע הוא נזכר. זה היה באיזו צומת, מישור ניסה לדחוף לו לרכב ליקוטי מוהר"ן. אבל הוא דחה את ההצעה בנימוס "מה לי ולזה? לא חסר לי כלום בחיים, אני ב"ה במצב מצוין - תן אותו למי שבאמת צריך אותו..." המפיץ המאוכזב ניסה בכל זאת להשחיל משפט: 'רק תדע לך הרב, שבכל מצב שבו תמצא את עצמך, יש משהו שיהיה מסוגל להאיר לך - הספר הזה...'.

'נו, אולי עכשיו' נייערה את רק יעקב מחשבה מטלטלת, 'הרי עכשיו המצב שלך לא הכי מצוין...' 'לא' ענה קול תקיף בתוככי ליבו, 'לא' מאמין שהספר הזה יצליח היכן שכולם נכשלו, אחרי הכל רק ספר...'.

כשסגר ר' יעקב את החלון ופסע חזרה לחדרו, שואף אל קרבו ביתר שאת את ריח היאוש - לא ידע מה הפסיד, ובמרחק נגיעה.

אם רק היה פותח את הספר...

זה היה כמו אלף נורות אזהרה בשביל כל מי שידע מה המשמעות של השם 'ר' יעקב'. אדם שלא הפסיד מעולם אף סדר בכולל גם כשבליה הקודם חיתן את ביתו, וגם כשסעד את אימו החלושה במיטת חוליה לילה רצוף.

כשהגיע ר' יעקב אחה"צ לכולל חיוור משהו, הוא חש היטב במבטים הנוקבים וגם הבין טוב מאוד את פשרם. הוא לא חשב שיקרה משהו אחר אבל גם לא התכוון למלאות את יצר הסקרנות הבווער עד כלות של עמיתיו לכולל.

הפעם הבאה כבר היתה יותר מידי בשבילם. קורה משהו לר' יעקב, משהו לא טוב. כך היה ברור לכולם, לא היה לאיש ספק בכך.

ואכן, מיום ליום נראה ר' יעקב חיוור יותר ויותר, כסלק עז שמאבד מצבעו בכל פעם שסוחטים אותו.

משהו סוחט את ר' יעקב, ועכשיו כולם הבינו שהוא קצת חולה, אולי יותר מקצת.

אף אחד לא ידע עד כמה.

יום אחד הכל התפוצץ. בעיצומו של סדר סוער מלא וגדוש ברייתחא דאורייתא, התמוטט ר' יעקב ופונה לאלתר לבית החולים. שם התברר לו שלמעשה הוא סובל ממחלה נדירה שהופיעה בהיסטוריה הרפואית פעמים בודדות, והמידע עליה קלוש ביותר.

במילים אחרות: תתכונן.

במילים יהודיות: תתפלל.

ר' יעקב התפלל, והמשפחה התחננה, וכל הכולל קרע שערי שמים.

וכאן בלי שידע, התחיל ר' יעקב ללכת על גשר צר מאוד, על חוט דק של תקווה שנמתח מעל תהום פעורה של יאוש.

התקופה הראשונה של המחלה היתה מלאה בדברי חיוק ואמונה שהרעיפו עליו חברים וקרובי משפחה שבאו לבקרו בכל עת מצוא, ור' יעקב היה שותה בצמא את דבריהם ומכניס אותם עמוק אל ליבו המיוסר.

אבל כמה אפשר? עובר יום ועוד יום, הייסורים מתגברים ושום מוצא לא נראה באופק. הטיפולים הניסיוניים ברובם לא צולחים ומותירים אותו עם שלל תופעות לוואי מכאיבות.

מיום ליום הלך ר' יעקב והתכנס אל תוך עצמו. כמעט שום דבר מהחיים המפוארים שלו לא נשאר. ללמוד הוא אינו יכול, להתפלל מצליח מעט וגם זה בקושי גדול, תקווה אין לו,

ר' יעקב הוא סיפור הצלחה מהלך. אברך תלמיד חכם משכמו ומעלה, שזוכה להיות נערץ למעלה ואהוב למטה.

כשתרצו להיווכח בשגב מעלתו, די יהיה אם תסורו אל חדר ה'קאזוא שטיבל' המפואר של הקלויז החסידי בו מתקיים מידי יום ביומו הכולל המובחר בראשות אחד מגדולי הדיינים שליט"א, שם ממית עצמו ר' יעקב דן באהלה של תורה בסוגיות החמורות שבתלמוד זה שנים רבות.

שם לבטח תמצאו את הצעירים שבחבורה, צורבים שזה עתה זכו להצטרף לכולל הנחשק שעיני עולם התורה העירוני כולם נשואות אליו יחד עם אברכים וותיקים יותר - עוסקים יחד ב'תיקון' המיוחד של 'ערבוב העולמות' והמתקת הרע שיתבטל לגבי הטוב, שחור ולבן מתחברים ומתמזגים כאחד. וכעת אין זמן מתאים יותר מלהחליף כמה מילים בדברים העומדים ברומו של עולם, שכן שני תלמידי חכמים שאין ביניהם דברי... הרי זה מושב לצים ממש!

נושא השיחה איך לא - ר' יעקב שליט"א. "שמעתי שהראש כולל מינה אותו למסור את השיעור הקבוע במקומו, כאשר ישהה בחו"ל..." שח מושיה'לה בהתרגשות. "נראה לכם שזה בא סתם?" הפתיע דוד בארשת צופנת סוד, "רק שלושם הוא עבר בהצלחה את כל מבחני יורה יורה, והוסמך לרב ודיין בישראל!" "וזה עוד חוץ מהש"ס שהוא נבחן בעל פה רק לפני פחות משנה" הוסיף שמעיה בלהט.

כך היה ר' יעקב נערץ על כל סובביו מאיר פנים ונח לבריות ושמעו הולך בכל המדינות. כולם ידעו: אם יש מישהו שהוא הדוגמא ליהודי ת"ח מתמיד, מושלם בכל מידה נכונה, והבריות אומרות אשר יולדתו זהו רק ר' יעקב.

אבל כמו בכל הסיפורים, ההתחלה טובה מידי מכדי להיות גם ההמשך.

אף אחד לא ידע להצביע על הנקודה המדויקת שבה הכל השתנה, אבל את זה כולם ידעו לומר: הכל השתנה ובגדול.

את ה'סדר בוקר' ההוא לא ישכח לעולם כל אשר בשם 'אברך בכולל של ר' יעקב' יכונה. לא, לא התפוצץ טיל טימני או איראני בהיכל הכולל - מאורע שגם אם היה מתרחש חלילה היה הרבה פחות דרמטי ממה שבאמת קרה שם.

ר' יעקב חיסר 'סדר בוקר' שלם!!!

בום!

וספר

סיפור כואב - ממש רחמנות. חבל שהוא לא הסתיים קצת יותר טוב, עם מעט יותר תקווה. אך אל דאגה בעיניים הרחמניות של רבינו הקדוש, נגלה איך גם המצב הזה יכול להתהפך לטובה גדולה.

כל תורה של רבינו מביאה רפואה

נפגשנו עם סיפורו הכואב של ר' יעקב והוא עורר בנו רחמנות, האמת היא שהרחמנות היא לא רק עליו אלא גם עלינו. ולכן אנו מוכרחים לחתור ולגלות בתורה של הרב"ה מהי הרפואה האמיתית של רבי יעקב שהיא גם תהיה הרפואה לנו ולנפשנו. רבינו הקדוש הרופא הנאמן ילמד אותנו איך לחיות, איך להתחזק בשבעה משיבי טעם ולחיות חיים טובים - חיים של אמונה. **כי אין ספק בכך שאם לא הצלחנו להביא רפואה לר' יענקל' זה אומר שמשו חסר לנו בהבנה של התורה.** כי בכל תורה רבינו בא לרפא אותנו, ואנו צריכים להתבונן ולהבין כיצד דברי רבינו הקדוש פועלים בעולם בעשיה. החידוש הגדול הוא, שר' יעקב סבל ממחלה קשה עוד הרבה לפני שהתאשפז בבית חולים עקב חוליו הנדיר.

הסבל אמיתי שזהותו נהפכה לסובלי חולאים

ר' יענקל' אכן סובל מאוד ואי אפשר להכחיש את זה, אבל באמת בעומק יש פה כאב הרבה יותר פנימי. כאב של 'סובלי חולאים' - הוא סובל מעצם הידיעה שהוא חולה.

מדוע הוא סובל כל כך?

הוא סובל כי עד היום היה את רבי יעקב המוצלח והחזק, ועכשיו נשאר רק את רבי יעקב החולה. בבת אחת הוא איבד את כל הזהות שלו, הזהות המוצלחת. עכשיו הוא שוכב במיטה כשבר כלי, ומרגיש שאיבד את כל חייו.

אם נעמיק יותר בעומק נפשו של ר' יעקב ונסה להבין מדוע ככה הוא מרגיש, נוכל לומר שבתחושתו הפנימית קיים ר' יעקב רק אם הוא מצליח - אין מציאות עצמית שנקראת "יעקב" שכמו בכל דבר לפעמים מצליח ולפעמים לא מצליח. לא, הקיום שלו צמוד למדד ההצלחות - אם הוא מצליח הוא קיים, ולהיפך להיפך. במילים אחרות: הוא והסביבה הם דבר אחד.

ולכן הוא לא מצליח להבין למה זה קרה לו, והוא תמיד מתעקש שנעשה לו עוול. אין לו כח להתחזק והוא גם לא מסכים שיחזקו אותו, כי הוא לא מעוניין לסבול את החולי, ולכן הוא אומר לכולם: "אל תספרו לי סיפורים, נראה אתכם מתמודדים במצב שלי..."

מהיכן נובעת הטעות המרה הזו שכל המציאות והקיום שלו תלויות רק בהצלחות שלו?

התשובה היא, שהטעות הזו לא התחילה עכשיו כשהתגלתה המחלה, היא התחילה זמן רב קודם לכן בזמני הצלחה הגדולה שלו.

בתורה הזמנית הדברים מבוארים היטב:

האמונות כזביות גרומות שאדם יחשוב שהוא והצלחות הם אחד

"העיקר היא אמונה" אך "כשיש נפילת אמונה, נעשה אמונות כזביות" אומר רבינו באות ד' בתורה. לכל אדם יש אמונה, השאלה היא במה הוא מאמין, יש אדם שמאמין בהצלחות שלו - כשהוא מצליח והולך לו טוב הוא מאמין שהוא שווה ומעריך את עצמו, אבל כשההצלחות הללו נשברות נשבר לו 'הפסל' של האמונה שלו, ואז כבר 'כל זה איננו שווה לי'...

"כי כשיש לו אמונה אפילו כשבאים עליו יסורים חס ושלום אזי יוכל לנחם עצמו ולהחיות את עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו והיסורים הם לו לטובה ולכפרה ובסוף ייטיב לו השם יתברך בעולם הזה או בעולם הבא. אבל מחקר שאין לו אמונה, כשבא עליו איזה צרה אין לו למי לפנות ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו. והמשכיל יבין דברים אלו מאליו ויבין דבר מתוך דבר כי אי אפשר לבאר הכל בכתב" (שיחות הר"ן לב).

כשאמונה היא בטוהרה אז הוא מאמין בעצם שהוא קשור לה' יתברך

כשאדם מאמין - הוא מאמין בעצם החיות שלו. יש לו "נשמה" והיא קשורה לה' יתברך, והשית" מחליט ברגע הזה להחיות אותו ואם כן יש לו חיים נפלאים. הוא קיים כי יש לו נשמה שקשורה לה' יתברך, ומרכז החיים שלו זה לא סביב מה שקורה איתו מבחוץ - עליות או ירידות. זה חשוב מאוד אבל זו לא נקודת החיים, זה לא הבסיס שעליו הוא עומד. העמידה היא על האמונה בה' יתברך - זו החיות שלו וזוהי כל אמונתו, וממילא הוא קיים כי הוא קשור לה' יתברך.

כשאדם חי עם נקודת החיים של אמונה אמיתית, ממילא גם כשיש לו עליות וירידות וחולאים הם נעשים חלק מהקשר שלו עם ה' יתברך והם חלק מהחיים - זו לא סתירה לחיים שלו.

לר' יעקב היה חסר אמונה אמיתית שהוא קשור לה' יתברך וזה המציאות אמיתית שלו

ונחזור למידועינו, הרי ר' יעקב ידוע כאיש מאמין - יש לו כיפה גדולה ואפילו כובע ענק, הוא אפילו מוסר שיעורים ושקוע בתורה. כיצד אנו מזלזל בו שחסר לו אמונה?

התשובה היא שכאן באה השאלה הגורלית: במה אתה מאמין?

אתה יכול להאמין שצריך ללמוד כל היום, אתה יכול להאמין שצריך לגדל בית של תורה, אתה יכול להאמין שצריך לגדל את הילדים לעבודת ה', אתה יכול גם להתפלל כל היום שתצליח ללמוד - כל הדברים האלו חשובים, אפילו חשובים מאוד.

דבר אחד חסר כאן.

את העיקר.

חסרה פה האמונה בה' יתברך ללא קשר למה האמונה שאני קשור לה' יתברך לא קשור למה שקורה מסביבי. יותר מזה: אני קיים כי אני קשור לה' יתברך, ולכן עצם הקיום שלי לא נמדד לפי ההצלחות שלי, המציאות שלי היא הקשר שלי לה' יתברך ואת זה אף אחד לא יכול לקחת ממני. ועל היסוד הזה אפשר להתקדם הלאה - יש את מה שה' מברר אותנו בזה בעולם, הצלחות או כישלונות.

ולכן עיקר מה שר' יעקב סובל זה לא הכאב הפיזי, אלא עצם המציאות שיש לו זהות אחרת ושמה 'סובלי חולאים', וכלשונו הפלאית של רבינו הקדוש "סובלי חולאים שיש להם מכות מפלאות". ולכאורה לא מובן כפילות הלשון: 'סובלי חולאים' ו'מכות מופלאות' - מדוע אי אפשר לומר אחד מהם? וכן הלשון "שיש סובלי חולאים" היא לשון פלאית, מדוע אי אפשר לומר: 'אנשים' שהם סובלי חולאים?

אבל לאור מה שכתבנו מיושב היטב, שבאמת המכות מופלאות גורמות שאדם יאבד את הזהות והמציאות האמיתית שלו, ואת מקומה תתפוס המציאות ששמה 'סובלי חולאים'. וזה מה שקרה לר' יעקב - התחושה שהוא איבד את כל המציאות שלו והוא רק סובל חולאים.

אם היה לומד את התורה של הרב"ה היה יודע שעיקר הוא אמונה והמציאות שלו היא רק אמונה

לו רבי יעקב היה לומד את התורה של הרב"ה, היה רואה ש"העיקר הוא האמונה" - אכן אין לו שום מציאות עצמית, וכל מה שהוא קיים זה רק בזכות אמונה בה' וזוהי כל המציאות שלו וכל השאר טפל. או אז האמונה היתה משפיעה עליו מים קרים על נפש עייפה, ואז גם היה מסוגל לקבל את דברי החיזוק של חבריו.

ובזה ניתן לפרש את המשך התורה: "צריך כל אחד לחפש את עצמו" שמכיוון שהעיקר זה אמונה, צריך כל אחד לחפש את עצמו מה העיקר אצלו ומה הוא ב'עצמו' ולא מה שסובב אותו. ואכן חיפוש כזה מגלה לו שאין לו שום מציאות ואז "יחזק את עצמו באמונה" דהיינו שכל החיזוק וכל מה שימלא אותו יהיה רק מאמונה בה' יתברך וזה יהיה מה שייניע אותו לעשות מה צריך לעשות. ואז אחרי שיש את 'העיקר', יכולות כבר להועיל רפואות, תפילה, וזכות אבות - ועל כך נרחיב בעז"ה בפעם הבאה.

לעובד ולמעשה: גדילת וצמיחת האמונה מתחילה עם צעקה עמוקה מאוד בלב כשרואים שאין לי שום מציאות, אך יחד עם זאת חשוב שלא להישבר מהחיפוש, כי החיפוש עלול ח"ו לשבור את האדם כשרואה עד כמה הוא רחוק מהאמונה. ומסיבה זו כופל רבינו את הלשון "לחזק את עצמו באמונה" (ראה פל"ח על התורה סעיף א').

מתחדשים

תמונות הוד מלימוד ומעמדי

ישיבת מתיבתא - מעמד התחדשות בלימוד תורה ה' תנינא

כולל חצות ביתר - בנשיאות הר"ר ר' יהושע מאיר דויטש שליט"א מעמד התחדשות בלימוד תורה ה' תנינא

מידי לילה מתקיים לימוד קבוע בתורה הזמנית, עם מילגה מיוחדת ללומדים ע"י ראש כולל

בתורה הזמנית

התחדשות בקרב אנשי שלומינו

כולל נעימות הנחל בית שמש רמה ג'

לימוד קבוע בתורה הזמנית בסדר הכולל מידי יום ביום, מילגה מיוחדת ללומדים הקבויים במקום מתקיים גם שיעורים מידי שבוע.

כולל חצות בקלויז מודיעין עילית בנשיאות הר"ר אליהו ישי שליט"א מעמד התחדשות בלימוד תורה ה' תנינא

מידי לילה מתקיים לימוד קבוע בתורה הזמנית עם מילגה מיוחדת ללומדים ע"י ראש הכולל

ביהכנ"ס ברסלב בית וגן

שיעור מיוחד בלימוד התורה הזמנית בבחירות, מתקיים מידי שבוע ביום ד' ביהכנ"ס ברסלב בית וגן ע"י הר"ר ר' מיכאל חשין, למקורבים בני הישיבות, ניתן לשמוע את השיעור בקו מוקד ברסלב פרטים בגב הגיליון...

אשרי הזוכים

הזרקות החודשית

הגלה על תחילת התורה על כרטיס הטיסה

זכה הבה"ח **בנימין קרויז** ב"ש
ישיבת נחלת חן

הגלה החודשית על חודש סיון על שבת במירון

זכה הר"ר ר' **אוריה גרליץ** הי"ו | י-ם
כולל דוד המלך

הגלה על חודש תמוז, על כרטיס ספר בסך 1000 ₪

< זה יכול להיות אתה! >

תנאי הצטרפות להגלה החודשית

< לימוד כל החומר החודשי לפי הלוח של תמימי דרך (לא כולל יום שישי ושבת) + אמירת ליקוטי תפילות על התורה.

או לימוד בסדר עצמאי למשך 5 שעות במשך כל החודש (התורה והלכות וביתר המפרשים סביב התורה) + אמירת הליקוטי תפילות על התורה.

ניתן להירשם להגלה

על הגלה החודש
עד י' לחודש הבא.

הזרקות השבועיות

פרשת שלח

הבה"ח **שמעון דייטש** ב"ש | ישיבת תורת עולם - בסך 100 ₪
הבה"ח **נחמן קעניג** ב"ש | ישיבת נחלת חן - בסך 100 ₪
הבה"ח **נתן שיף** ב"ש | ישיבת מבקשי השם - בסך 100 ₪

פרשת קרח

הבה"ח **נחמן קעניג** ב"ש | ישיבת נחלת חן - בסך 50 ₪
הר"ר **יהודה גרליץ** אלעד | כולל מעייני ישראל - בסך 50 ₪
הבה"ח **נתן יצחק גרטנר** ארה"ב | ישיבת נייעפסט - בסך 50 ₪

פרשת חקת

הר"ר **אביעד כהן** ב"ש | ביהכנ"ס נעימות הנחל - 100 ₪
הבה"ח **נתן יצחק הלפרין** ב"ש | ישיבת מתיבתא - 50 ₪
הבה"ח **נתן שיף** ירושלים | ישיבת מבקשי השם - 100 ₪

פרשת בלק

הבה"ח **נתן שיף** ירושלים | ישיבת מבקשי השם - בסך 100 ₪
הבה"ח **אליעזר יורביץ** ב"ש | ישיבת נחלת חן - בסך 100 ₪
הבה"ח **ברוך דב לודמיר** ב"ש | ישיבת תורת עולם - בסך 50 ₪

תנאי הצטרפות להגלה השבועית

< לימוד כל החומר השבועי לפי הלוח תמימי דרך (לא כולל יום שישי ושבת) בחברותא + אמירת הליקוטי תפילות על התורה*
< או בלימוד בסדר עצמאי למשך שעה (התורה והלכות וביתר המפרשים סביב התורה). + אמירת הליקוטי תפילות על התורה*.

< הלימוד בלי חברותא הזכיה היא רק 50%.

< כל שבוע 3 זוכים ב-1000 ₪

*בתורה זו שהתפילה היא ארוכה מאוד, ניתן גם לומר רק חצי מהתפילה

ניתן להירשם להגלה

על השבוע הקודם
עד יום ראשון בערב

להרשמה ועדכונים: חייגו: 07.33.574.600 || תוצאות ההגרלות יפורסמו בקו מידי שבוע להגרלות על דעת הנהלת הארגון ט.ל.ח

מוקד ברסלב - לשה"ק

02.999.3148

בשלושה המיוחדת 202

1. שיעורי בקיאות הר"ר ר' **שמעון טייכנר** שליט"א.
2. שיעורי בקיאות הר"ר ר' **אליהו עטייה** שליט"א
3. שיעורי בקיאות בהרחבה הר"ר ר' **מיכאל חשין** שליט"א
4. שיעורי עיון הר"ר ר' **שלום מייקוף** שליט"א
5. שיעורי עיון הר"ר ר' **מאיר משמרת** שליט"א.

בנוסף עולה מידי שבוע בשלושה 1
שיעור עיון מהר"ר ר' שלום מייקוף

בנוסף בשלושה 2022 ניתן לשמוע ראיונות
לחזקת הליכה עם התורה

"ארגון תמימי דרך וכל אלפי הלומדים מוקרים
בזה לברכה את "מוקד ברסלב את השקעתם
הגדולה בחזקת ובהפצת התורה הזמנית

מערכת ברסלב - אידיש | 02.560.7387

בשלושה המיוחדת 700

< להלן שמות המשפיעים >

1. שיעורי בקיאות מהגה"ח ר' **משה קרמר** שליט"א
2. שיעורי עיון מהגה"ח ר' **משה קרמר** שליט"א - יעלה בקרוב
3. שיעורי בהירות מהרב ר' **יואל משי** זהב שליט"א
4. שיעורי בקיאות למתחילים מהרב ר' **שמחה האלד** שליט"א
5. שיעורי תמצית וסיכום התורה מהרב ר' **מיכאל חשין** שליט"א

בנוסף עולה כמעט מיד יום שיעורים או ראיונות וחזקתם
על התורה הזמנית בשלושה הראשית שלוחה 1
כמו כן שלוחות מיוחדות בשלושה 700

שיתת חברים שלוחה 2. | אזור נפלא של שיעורי הדרכה באיור וקריאה ופסיקה איך לחיות סט
התורה - שלוחה 4. | החלטים ואספרים של שלוחה 4,2,5.

ארגון תמימי דרך וכל אלפי הלומדים, מוקרים בזה לברכה את מערכת ברסלב,
את השקעתם הגדולה בחזקת ובהפצת התורה הזמנית.

קווי ברסלב

מחברים לתורה הזמנית!!!

האזינו לאוצר של השיעורים
הנפלאים הפותחים שערי תורה
הזמנית, בקווי ברסלב כלדהלן: